

Kaup á Laugarnesi og Kleppi 1884-1885. Kleppsskjöl 1845-1858

Aðfnr. 1363, örk 1

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þess undirskrifadar, er þejastrjórnin
hefur kosið til að segja álit vort um, hvernig
þerinn eigi að gagnýta ojar Langarness og
Kleppveiguna, viljum hjálmed gjöra þarad-
litandi tillögna þess, er mi skal greina:

1. Langarnes veði byggð þannig að ábúandinn
hafi til allra venjulegra búgubitaranta húsin
og landið allt innangarðo, að undantekinni
stofuþóptinni, og einþremur beit í landinu
utangarðo fyrir fjerað þann, er hann getur
fóðrad heima að vetrinum, þó ma' hann eigi
hafa fleiri hesta, en hann þarf til heimilis-
brúkmara, nema hann borgi hestastoll fyrir
þá, einn og þejastrjórnin; honum oje og heim-
ilt að þeja í landi jarðarinnar utangarðo,
á þess að hann megi þó veja þar nokkrar
slegjur, sem og hafa þar mótak og tarfristu
til heimilisþarfa; honum oje og leyfilegt ojalftum

Mj. 284/85

at nota allskona fiskiveiðar fyrir landi jörðar-
innar; einnig hefi hann heimild til að taka til
beitar í landið hesta ferdanna, er koma til
bejarinn; en sje líkja hestar hjá honum lengur en
viku í tínu, bei honum að heinta og ábyrgjast
bonum beitaroll, er veri 50a. fyrir hverja viku
eða part úr viku, sem þar er framgfi.

Þessum taki hann við í þvi ástandi, sem
þau eru í, sem og gördum og öðrum man-
virkjum, og sje skyldur að svara þeim í
eigi lakara ástandi, en að öðru leyti sje sje
staklega samid við hann um að byggja hús
upp og gjöra aðrar neulegar endurbætur, eptir
þvi sem þörf kynni að vera á.

Þegar hann tekur hesta bejanna til gærka
má hann eigi taka meiri borgun fyfir það en
í mesta lagi 1kr. um mánuðum fyrir hverri
hest.

Ábændum þvi jörðina byggja til 5 ára og
gjaldi hann í landokuld 60kr. álega; en þessum
sje honum skylt að stjetta á ári hverja tímblett
er eigi sje minni en $\frac{1}{4}$ dagslatta; að öðru leyti

- hafi hann þær leigulíðarskyldur, sem lög gjöra við fyrir.
2. Kleppur oðr framvegis, í sönnu byggingu sem verid hefur.
3. Þæjarbúar hafi heimild til að nota land Langarness og Klepps til beitar fyrir skepnur sínar eigi sítur en land þæjarinn, en þeir borgi í beitarstoll árlaga fyrir hverja kíð 2kr. og fyrir hvert kross, er gengur hjá skepnur en 6 vikur, 1kr., en gangi það lengur þá 2kr. og oðr engin greiðarinnar á því gjörður, hvert það gengur í landi Langarness og Klepps eða í öðru landi þæjarinn.
4. Fyrir hesta þá, er atladir eru til að flytjast af landi busta, og sem beitt er í landi því sem þeir er eigandi að, skal borga 5a. fyrir hverri oðrarkring í hagatoll.
5. Þæjarinn hafi allis heimild til að nota langarnar til þvotta borgunarlaust, meðan það er einu erfitt einu og það er niðr, aptur á móti borgi útlendingar fyrir það, einu og hverja hefur verid að undanfönnu.

Á hinn 11. d. maímanadatar 1885 voru við undirskriftu
samtökum fjórum hlutdeigenda tilstada á Laugavegi
til þess að virða timbur það, sem hús-nefndrar jarðar eru gjöf
með virðingun fjell þannig:

Allt timbur í báðlofunni með holmum rúmstöðum	kr. a.
Í þjáðyrnum	6 "
Í eldhúsi	6 "
Í skemmunni	15 "
Í herthúsi	2 "
	<hr/>
	Samtals 64 "

Stómuleidis skodiduum við allan hringardinn og eru 170 fadmar af
þonnum meir og minna tiladur.

Reykjavík 11. d. maí 1885.

Olafur Ólafson

Björn Guðmundsson

þjón þeir þarson viðtakanda.

þj 203/85

16/9

Þið úllekt jarðarinnar Laugarness á síðarllidnu vori, voru af út-
 leklarmönnum 170 fadmar lúngardisins álitni meira og minna
 fallni og brostni. Um þetta eru engir samningar gjörðir nje
 ofanálaz ákveðið. Jæg leyfi mjeg því virðingarsfullt hjeg með
 að fara þess á leit við hina heidradu bójarstjórn, hvert hún ekki
 vilji fallast á, að hinnu ákveðna peningaafgjaldi jarðarinnar verði
 svo sem nestu 5 ár fyrst um sinn varid til þess að endurbeta
 gjrdingar lúnsins, þannig, að mold sú, sem í þeim er, verði
 rifin niður, og lúngardurinn svo byggdur upp aftur úr grjóti,
 í framhaldi grjólgarðs þess, sem áður er kominnu kringum nokkurn
 hluta lúnsins; eða að moldargardurinn sjeg látinn halda sjeg
 að innanverðu og lagfordur eptir því sem þörf gjörisk, en sá
 skaltur sem út sngr, verði byggdur úr grjóti. En af því
 löluverður eridleiki er ádrifa upp og afta grjóts í þenna garð,
 hygg jeg að þorgun fyrir að rífa niður moldargardinn, og hlada
 hann upp aftur vel og forvaranlega úr grjóti, verði í allra
 minnsta lagi 2 krónur fyrir hvern fadm, en 1 króna fyrir
 hvern fadm, sjeg hann hláinn úr grjóti að eins að utan-
 verðu, en úr mold að innan. En fyrir þessa þorgun, þeg
 lág sjeg, vil jeg takaot á hendur að byggja þennan lúngard.
 En skyldi hin heidrada bójarstjórn geta fengid aðra
 til að gjöra þetta verk fyrir jafnlitid eða minna endurgjald,

Mj. 690/85

og hún borgaði mönnum þeim sem að því ynnu, eða ljéti
mig svara þeim vinnulaunum af jörðaraffgjaldi því, sem
jég samkvæmt byggingarkilmálanum á að greiða, voru mjög
það mjög kort.

Of ábúðarjettur minn á Laugarnesinu eigi vori bundinn
við aðeins 10 ára tímabil, en jég þas á móti hefði vissu fyrir,
að jég motti búa þas svo lengi sem mjög entust kræftar
og líf, sem mjög frá mínu sjónarmiði virðist að heppilega
og affarasella vori búi fyrir mig, sem ábúanda, og Þreyka-
víkurbo, sem jörðareiganda, mundi jég eigi leita styrks til
lúngjörðinganna, heldur reyna að kúfa þér þugan þam-
arinn til þess að gírta þúnið sem best, og yfi höfuð gírva
allt jörðinni til bóta og framfara sem frekast stóði í mínu
valdi, í vor um að jég með límanum fengi þann kott-
að endurgöldinn í framför þúnsins og jörðarinnar. En
eins og nú stendur á, kreytist jég ekki til að gírva við
lúngjörðinn svo vel sem þórf er á til framþúdar, nema fyrir
endurgjöld, þas sem jég nú þegar hefði orðið að kosta mörg-
um þugum króna, og verð framvegis að kosta svo hundruðum
króna skipti, til þess að jörðin geti orðið byggileg og mjög
að nokkurnvegin fullum ábúarnotum, t. a. m., að búa til
heygard, fjénadarhús, kálgard o. s. frv., sem steki heyrir
beinlínis styrkdiðvernum jörðarinnar til, en sem þó er
dumflýjanlega nauðsynlegt, og er meiri kottuáði bundið

heldur en endurbygging alls lúngarðsins.

Skildi hin heidrada bójarstjórn, mót von minni, eptir því sem nú á stendur, eigi vilja stýrja mig til lúngurðinganna með því að verja til hennar því ákveðna peningaafgjaldi af jörðinni svo sem 5 ár, sje þjé mjer ekki fært að svo komnu að leggja til jarðabóta í Lauzarnesi nema sem minnst þjé get, samkvæmt byggingarokulmálunum; því ef þjé yrði neyddur til að fara burtu frá jörðunni eptir þetta 10 ára tímabil, væri það ekki heggilegt fyrir minn eigin efnahag, að hafa lagt þar mikinn kröktuð til jarðabóta, sem jörðin sjálf fyrir þjé að endurborga þegar minn ábúðartími væri lédinn. Övissan um það, hvert þjé geti fengið að búa á jörðinni með samgjörnum þjörum eptir þessu 10 ár, er reyndar hótt fyrir mig að draga mig í helþi, og seta hverju því lokifori sem býðst, til þess að komast þaðan í burtuglossna við ábúðina sem fyrir, áður enn þjé væri búinn að leggja allt afmikit fjá í sóluvar til jarðabóta, sem þjé ekki otti von á að njóta neins hagnatar af þegar 10 ár eru lédin. En í von um að hin heidrada bójarstjórn sýni mjer sanngjærnt drenglyndi, og láti mig eigi vinna fyrir gýg, hefi þjé samt sem áður allan hug á að endurbóta lúnið sem best þjé get, og yfir höfuð að láta jörðina bera þess menjar, að þjé hafi á heuni búid, allra helst ef þjé góti allt þess von, að fá ábúðarrjett minn lengdan með sanngjörnum þjörum upp á lefslið, því þá mundi þjé verja

Öllum mínum ýtrustu kröftum til þess að jöfð þessi yrði mér,
og eigendunum epti mínum dag, lóluvert arðmeiri en hún er
nú, þó í raun og veru álit þeg hana sannarlega þess verða
að henni sjá allur sómi sýndur.

En hvornin sem framvegis semst um ábúðina milli
mín og bójarstjórnarinnar, verð þeg, meðan ábúðarrjettur ^{mín}er svo
lakmarkaður að tíma sem hann er nú, fastlega að bóka
þess, að hún, sem jarðar eigandi, kotti kúngirðingu Laugarness
lýst um sinn á þann hátt, sem þeg þjé að framan þefi
tekið fram. Þóars bóka svo fljótt sem unnt er, helat fyrir notu þelgi.

Laugarnesi, 16. september 1885.

Með virðingum:

Þórá Þóráðsson

Sil

Bójarstjórnarinnar í Reykjavík.

1
Abíandiur hefi til allra veigulegra
leigulitanaota ^{beyja} þúsús og laudis alls
innangards ad undantekinni
stofutoplum og umfennur beit
i landinu utangards fyrir fénat
þann, er hann getur fódnað heima
ad vetrinum; þó ma' hann eigi
hafa fleiri hesta, er hann þarf
til heimilis brúðuna, nema hann
þorzi leitarkoll fyrir þá eitt og
beyjamein; honum sé og heimilist
ad beyja i landi jarðarinnar utan-
gards án þess hann þó megi verja
þar nokkra stöggjur sun og hafa
þar mótak og tosfriðu til heimilis.

farfa; honum sé og leyfilegt sjálfum
at nota alls konar fiskiveiðar fyrir laudsi
jardarinnar; ummyg hafi hann heimild
til að taka til bitar; laudid hesta
ferdamanna, e koma til bejarinnar, en sér
slíku hestur hjá honum lengur en
viku tíma þur honum að heimta og
ábyrgjast þann bitartoll, er nær
50 aur fyrir hverja viku er part úr
viku þur þar er fram efir.

~~Hlúsum þar hann vid (i) þó
ástund þur þar er i) þur og gortan
og óðrum mannvirðum mid ofan
legi eftir þann þorudagi vid lauds-
drothinn~~

Hlúsum jardarinnar þak hann vid
i þur ástund þur þar er i) og
ma' hann nýfs þar. if vill, er þvar

aptur, þegar hann fer frá jörðummi
þuningshúsum er sín að vitnum til
sigr meina virði er 64 krón. (Á
túngardans svarist ofanálagi eptir
samkomulagi og þar þó leigulida
að halda þeim forsvaranlega
vit.)

þegar þú ábúandinn tekur hesta
þajamauna til gælnu má hann eigi
taka meiri borgun þegar það er í
mesta lagi 1 Krónu um mánuðinn
þgu hvorn hest.

Að stofutáptinni hefi Reykjavíð
þar frjalsan og þrisdrumarlautan
adgang, ef þú skyldi vera að þor
nin mud túmanum vild byggja þ
þana upp eða nota á einhverri hátt í
sínar þarfir.

Kleppur

Eg undirskrifadur bæjarfógeti
E. Th. Jónasson í Reykjavík

Gjöri kunnugt: at eg í umboði bæjarstjórnar-
innar samastadar héméd byggi
Jóni Þórðarsyni ~~á Östúni~~
heimajörðina að Laugarnesi,
eignarjörðu Reykjavíkur bæjar,
liggjandi í Seltjarnarnesskúppi
í Gullbringu dyðlu # að
dypliða með skilmálum þeim
er mi skal greina.

1.

Jörðinni fylgja engin innstæðu
kúgylði né hildur ömmur hús en L

2.

Í landsskuld af jörðinni skal
hann gjalda á heimili bæjar-
fógetans í Reykjavík fyrir
hvort ári fardaga 60 krónur
í þessingum. Innstæðu kúgylði
fylgja engin jörðinni.

3. að hálfu á móti við bæinn

Hann skal gjalda alla þá skatta
og skyldur, sem á jörðinni hvéla
eftir loqum þeim, er mi gjalda
eða síðar kunna að verða sett og

Í laustofa í 3 staf-
gölfum búi og
eldhúsi, en hin ömmur
hús er þar mi ömmur
mi Jóni Þórðarsyni
sjúfa gegn þá eina
og stendur í víðfestri
útteltarjörð frá
þ. a. at svaru til verds
vítanna, er hann gefur
frá jörðinni í þessingum
húfum.

og halda uppi öllum lögskilum af heimi
landsdrottis kostnaðarlausk að öllu

4.

Hann skal leggja stund á að rekta vel
tín jarðarinnar og vinna það upp
á hvort og amast um að allur
áburður, u fellur til á jörðum,
si borinn á tímrit og drýgður
sinn mest má verða með hveiri
því þin hveilegt er svo sinn veggja-
völd, mómylsun, móði, óska og skal
ber það í (óskun)haugum, en velja hon-
um hagamlegt stæð þar þin lögur
ekki getur runnið frá.

Verð landsdrottis var rit nokk-
um brest eða hirtuleyti hjá leigulida
í þessum greinum er honum heimilt að
láta úttektarmenn skoða og metna með-
ferð landseta á jörðum og ef skoduna-
gjörðis verður á milli honum þá missir
hann ábúarsétt sinn.

5. gr.

Á hverju ári skal hann stetta í ~~þessum~~
í tímum vel og vandlega (H) að
minnsta kosti 1/4 dagaláttu, en
farist það fjórir gjaldi hann í
stad þess til landsdrottis í
þessum =

6.

Þegar leigulidinn flýtur sig frá jörðinni
eða andast skal hann eða þis hann
skila heimajörðinni og öllu þess, er
hann fylgir, húsum og öðrum man-
virðjum í fullgildis standi eða með
fullu álagi eptir úttektanna mati.
Eigi hann þá hús a' jörðinni eða fyrn-
ingur heys, eldneftis eða bygginga
efnis, sem jörðin hefir gefit af sér,
fer um það sem segir í lögum um
byggingu ábúð og úttekt jarða 12. janúar
1884. 9. og 10. gr.

7.

Hann má ekkert húsfolk taka inn
í hús sín né byggja öðrum aftur-
inn nema með leyfi landsdrottins.
Hann má ekkert selja eða láta af heud.
a' annars hátt má eða torf sem aflað
er í landi jarðarinnar. Eigi má
hann heldur láta burta heys, sem hann
hefir aflað af jörðinni, nema þú áð
eins að hann fái aftur jafngilt í
heys eða hann í hárdisdum lati heys
eptir áskomur yfirvaldsins eða hrepps-
nefndar.

8

Með þessum skilmálum er Jóni þóðar

syni byggð heimajörðin Laugarnes, eitt og
tíu er tekið í því þessu byggingarbréfi,
í 10 ári, en bregð hann útaf þeim í nokkrum,
hefi hann fyrirjert ábúarrétti sínum.
Vilji hann fara frá jörðunni áður en
ábúarréttinum er á enda, skal hann segja
hann lausri fyrir jól næsta á undan
þeim fardoqum, en hann ættas að flytja
burt.

Í þeim atviki, sum eigi er greind
hú að þannan fer um skyldur og réttind. lauds-
drottis og leigulida úis of áðurgreind
töy 12. janúar 1884 nilla fyrir.

9.

Af þessu byggingarbréfi er gjört tvö
samhljóða frumrit of heldur laudsdrött-
in úts, en hitt afbændist leigulida ásamt
nút kvittmarbók, en hann skal hafa mid-
ferdis í hvert skipti, sum hann geldur
eithvad epti jörðina sor í hana verð-
ritat hvað goldit er þegar Jon Þórðar-
son fer frá jörðunni skal hann skila
eptu byggingarbréfi sínu.

Eg undirskrifadur Jon Þórðarson geng
að framanskrifadur byggingarskilmálu
of skuldbind mig til að halda þá í
öllum greinum.

Reykjavík

10/10 84

Vjer undirskrifadur, sem bejarstjórnin hefur
kosið til að íhuga tilboð sameignenda Langarness og Kleppa
að selja Reykjavíkurbæ alla eignina fyrir verð, er eigi fari
fram úr 12000kr., höfum íhugað og rætt mál þetta með
oss og viðmum mí, um leit og vjer leggjum hjerned
svör, er vjer höfum fengið, nýja óþunnigra ymsar
máli þessu viðtökjandi, skýra bejarstjórninni frá
áliti vora á þessu leit.

Vjer ætlum að mi sem stendur munandi þörum
geta haft þann að af eigninni, er hjer segir:

1. Eftirgjald eptir Klepp 60kr.
2. Eftirgjald eptir beini Langarness með tínum
og leit fyrir þær skýrnir, er bændum
fóðrad: þær 60 -
3. Beitartallar fyrir heita og keipi 300kr.
að frádneqnum 1/3 fyrir vanhildnum
og kostnad: við innheimtu 100 - 200 -
4. Borgum fyrir að taka oeglfestu 100 -

Samtals: 420 -

og höfum vjer hjer eigi talið borgum fyrir að nota
langarnar eða fyrir beittetkjir eða beitartolla fyrir hjer.

Vjeri á þetta eitt að lita þá veri engin ástæða til
fyrir beini að kaupa eignina, en málinu viker eptir

Nj 754/84

vörri við þegar lítit er til þess, hve mikla þörf þegar
þiast hafa á því að geta með óumgjörnum kostum fengið
að nota Langanesland, og væri þeim best frá því,
nema með afskiptum, þá mundi það eigi aðeins vera
tíffinnanlegt fyrir fjöðamarga einstaka menn, heldur
hafa og 'í för með sjáer verulegan hnekki fyrir þeim
yfirlitshöfund að tala. Verið gæti og að privatmaður kynni
að nota Langanesland svo, að það hefði 'í för með sjáer
ágang á sjálft þegarlandið, er eigi yrði afstýrt nema
með töluverðum kostum:

Ef menn þyrftu að öðruvísi að þessum þætti hveig-
andi, þá væri óvísan ástæða til að ráðast 'í kaup þess,
en áptur er því fremur sjáðvert að hafa þeim, ef þeim
sem vonandi er stekkar framvegis, því þá verður þörfin
fyrir að nota eignina því tíffinnanlegt, og afsót þau, er
þeim gæti haft af eiginu yrðu þá meiri og meiri
eigi aðeins að því leyti að bestartollur og borgum fyrir
að taka óeglfestu þætti þá værandi, heldur og að því
leyti að þau mætti fá, og þigga eða selja, mótak, fiski-
verkunarpláss, gott uppdráttur fyrir þilginski, sem og
bletti til að rækta tíu.

Af þessum ástæðum erum sjáer allis á einu máli
um að þeim ætti eigi að hafa því að kaupa eignina
ef hún fæst fyrir 11000kr. og þegar lítit er til þess,
hvad eignin er mið hátt, en þegar eigendurinn heyrir
hana, þá geta það eigi álitist betri kjör en þeim hafa
fengið.

At þeir er borgmennskilmála onestir, þá álitum við að
þeim fengi eflaust að taka að við þá opinbera lán, er nú
húllir á eiginum, en ef við fengið lán ís opinberum sjóði,
til að borga það, sem eptir er, þá kemur oss til hugar, að
eigendurinn mundi geta litið við meira, að þá það borgað
með 10kr. skuldbýgðum, er álega veri borgaði af 5%, í tveim
gjaldtögum ^{á 30 dögum} 4% vrentu og þessdrátt.

Reykjavík 2. Oct. 1889.

Reynir

Eiríkur Briem. P. A. Gíslason

Til

Rejarskjórnar Reykjavíkur.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Bréfi yðar dags. 24. ág. þ. a. svarast þannig:

1^a Langarnes var upphaflega keypt fyrir 11,000 Kr.
Kleppur fyrir 2,000 -

2. Kleppur er byggtur með 60 Kr affjaldi árlega

3. Af Tötu hefir þengilt þegar frá ganga hin
lelegustu síðustu ár 1200 - 1200 lð
afúthessi 550 - 650 lð

4. Hesta beik - 250 - 300 Krónum.

Krabeik 50 - 60 -

5. Fyrir reglfestu 100 - 200 -

6. Þat er gánnul kvót á Langarnesi, að
Eingyingur eigi þat mótak fyrir sig, en
Langarnes á aftur á móti skiptu þáttur
í Eney og hagbeik fyrir

Auk þessa hefur opt þengilt talsovert
fyrir hagangur á þe svo sínu árið 1882
190 Kr.

Láunuleidis í Langabolla 30 - 60 Kr
og hefdi mátt þe meira, hefdi hardar verið
optis þengit.

Til
754
84

Ruk. 30. Águst 1884

N. Helguson

Herra Jacobsen Eiríksson Borgarskiolasafn Reykjavíkur

23. keppl þrú

(unng þús.)

1) leik

2) Motak

3) veizla

4) bygging

5) vegfesta

6) lauya + hazitollar.

hazur at þas þús
þriðingur

(2 þús lödur)

Þvíðmet lat jeg hina heitruða Sameignar
menn mína í Laugarneseigninni vita,
að jeg gjf þeim kauparjelt á mínum 11ta
parti í Laugarneseigninni, fyrir hið sama
vert, sem jeg keypti þat, ef jeg fe þeringana
útborgaða nú strax þann, 23-24 þ. m., á samt
8 prósentu af hundrati hvoíju í þeim 11ta
parti eignarinnar sem jeg á og hvað mjer bera
eftir þeim auglyktu reikningum með 40 (fjörutíu)
ríkisdólum rílfuro. -

Stuðlaroti þann 16 januar 1858

Jón Tonaíon

Íll
Sameigenda Laugarnesins

J

44-4 13
632 14

222 3 15
19-2 4

212-3-15
16-2-25/13
13

4/19
209

180
16-2

16-2-13
212 3 10

212 3 15

175
175
1925

1925 78) 1926-10}24

156
366
312
546

Couk. 17. Apr 56 — 263-3-2
 Pleyrauldur — 94-5-11
 Hugaballar — 7-3-

365-5-13

~~4~~ Utg. 490 — 753-4-19

753
 þorfrú
 Renta — 55 — 434-2-7

319-2-6

þarfrú Arvrenta
 — frá 23/9 57 — 144

23/1-58 — 144

að frádr nærby
 af þurvaendi fr.

7/2 mána frá 11/6 59 — 1-5-4 — 142-12

177-7-10

13-3-12

6-10 } 24

22 2 12
12 2 2

10
19 2 10
12 2 2

6-5-14

148 15

12-2-14

Sameignaða Laugarnep 48 15
12 2 2
8 3 9

3-8-9
12 2 2
9 12

3-14-6

Þaræð mér á fundi Sameigenda Laugarnes
var neitað um að fá útborgaða þá 175 rd. (eitt hundrad
sjötíu og fimm ríkisdali) vilfurs, er jeg á innistand
-andi í Laugarnesinu, sem og að fá þann skerf
er mér eptir minnu tillagi ber af því, sem Laug
-arnesid hefur rentað sig fyrir þá lét jeg hina
heidrudu sameignarmenn minna vita; að jeg atla
að selja minn part í eigninni, þó þannig að þeir
fái forgangsrjett, ef þeir vilja gefa mér sama fyrir
þann og mér byðst hjá öðrum líkfrá. —

Í afskrátt hlýtt jeg að melart til, að mér verði
útborgaður minn kvoti af því, sem eignin hefir rent
-að sig fyrir, og árnél jeg mér að kafa mann með mér,
er reikningarnir verða gjörðir uppvið mig, fyrst
þerra Conuüllinn vantroystir því, að jeg muni kafa
vit á reikningunum. —

Stuðlanoti þann 6de november 1857.

Jón Annason

Til Sameigenda Laugarnes

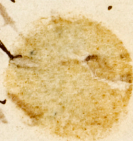
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Tit svarar uppá bréf yðar í dag
á þorrandi eignar skrif yðar í
Laugarnesinu, er þat at mér
sendan yðr hér með hófast 1775 ríð
~~og eins ars reitla sem er ein stöda~~
yðar í skun eigninni; en gðar
þluta í á gúðanum gefit þér ekki
þengit at svo þannu, ~~á~~ edan
ekki ~~era fullgerðu~~ er árit listi
súðan kaupin gerðust, ávrestan
ekki er sit þyrir allan tilkostnað
at á þessu fyrsta ári og á mið
at ~~at~~ ^{at} ~~ars~~ ^{ars} þáningar með þannig ekki
geta verið full gættar og reftar
tega rannsókarin en at þessi
búna er þat sjálfragt at
þér fáið yðar skrif af d'göt
annu.

Fil. Þamegnumanna Laugaveis

Þorsteinn Þorsteinsson
Drottningu, Skólav. 10
Reykjavík

Með bréfi: Yðar frá 15ta þ. m. hafit þjer uppá bréfi mitt
svarað mjer því: at þeg gjeti nú strax fara at fá pening
-ana, sem þeg hafi lagt út fyrir minn part i laugar
-nesi 175 ríkisdali, en partem þeg hef i bréfi minnu
tekið fram, at þeg ætlaði at selja minn part i
eigninni, þó þannig at þjer hafit fornaupsriðt, ef
þjer viljit borga mjer eins mikit einn og mjer byðst
þja öðrum: lat þeg yðar vita þjermed: at þeg ætla
mjer ekki at sanna þessa peninga til yðar, heldur
ætla þeg mjer at selja þennann part minn i
eigninni, fyrir það, sem mjer byðst bert, því þeg
verð at álita fyrst þjer engu hafit svarað mjer uppá
þetta atviki i bréfi minnu, at þjer kærir yðar enn
um at neyta fornaupsriðtarinn, at minum parti.

Þjer segir i yðar heðrada bréfi at þeg fari með
öðrannind, þar sem þeg seigji at mjer hafi verið neit
-at um at fá minna peninga strax útborgaða minna
þeg verð at reita þessu og biðja yðar at athuga

at þig met ordinu mína peninga meinti badi innstæðu
mína í laugarvesi, og það sem hún hefi vaxtað síg
fyrr, og at þig aldrei beiddist eytir höfuðstólnum eiru
tómum of kvörju leiddi at veitun þess eina vord at
vera samfara veitun hins annars, því vildi ekki taka ámti:
því eina an annars. Einsoy þig þinnvegar, þar ávngis
peninga vinnu framlagðis þyngirt með sönnu geta soyk
og synt at þjör: vorkinn hafit veitad mjer um at þá
þá átrast utborgadar. -

Stúdla koti þann 14 Nov. 1858

Jón Arnarson

111

Samvígenda laugarveisins

estatu

i

m

ad

amti

ingvi

sayh

fa'

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

Fr
Langarress Sameignola.